

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: **I. K.**, narozená X
bytem X
adresa pro doručování: X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2021, č. j. X, o invalidním důchodu,
takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 6. 2021, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 10. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. 2021, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 10. 3. 2021 zamítla žalovaná žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 24. 2. 2021 není žalobkyně invalidní, neboť pokles její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil 20 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že rozhodnutí žalované považuje za nesprávné, neboť posudkový lékař učinil závěr bez podrobnějšího zkoumání jejího zdravotního stavu a bez přizvání na jednání. Žalobkyně podotkla, že je to již její druhá žádost o přiznání invalidního důchodu, přičemž první žádost byla zamítnuta a její zdravotní postižení bylo hodnoceno 30 procentními body. Přestože se zdravotní stav žalobkyně oproti první žádosti zhoršil, bylo její zdravotní postižení hodnoceno pouze 20 procentními body. Žalobkyně se domnívala, že vzhledem k jejímu zaměstnání řidičky posudkový lékař nezhodnotil její celkovou výkonnost a pohyblivost. Žalobkyně zdůraznila, že zdravotní postižení je chronického rázu a neřešitelné chirurgickou cestou. Podle žalobkyně posudkový lékař nevzal v potaz skutečnost, že se její zdravotní stav bude zhoršovat. Dále uvedla, že se bolesti, ke kterým již nyní dochází neustále, stupňují a odkázala na lékařskou zprávu, kdy po pracovní směně došlo ke kolapsu. Dle vyjádření neurologa se jedná o neměnný stav, neboť se špatně zhojila vnitřní jizva a znovu může dojít ke kolapsu. Žalobkyně je přesvědčena, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě stručně zrekapitulovala dosavadní průběh řízení a podmínky nároku na invalidní důchod. Žalovaná podotkla, že z vypracovaného posudku ze dne 14. 6. 2021 vyplývá, že žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo stanoveno zdravotní postižení srovnatelné s postižením v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalovaná konstatovala, že proběhlé řízení neshledala za nesprávné, posudkové řízení za neobjektivní a nebyly zjištěny nedostatky v posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Žalovaná zdůraznila, že ve svém rozhodnutí vycházela z dostatečně a objektivně zjištěného skutkového stavu věci, posudek splňuje náležitosti úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. Žalovaná sdělila, že důvodem uznání invalidity není vlastní vyhodnocení zdravotních potíží, zdravotního stavu a vlastní určení procentuální míry poklesu pracovní schopnosti, nýbrž posudková rozvaha, která vychází výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař se specializací posudkového lékařství je ze zákona oprávněn posuzovat zdravotní stav a invaliditu. Žalovaná dodala, že pokud je podkladová dokumentace dostatečná, není osobní účast na jednání nutná. S ohledem na námitky žalobkyně navrhl žalovaná vypracování a provedení posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky.

Další vyjádření žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

4. Dne 18. 11. 2021 bylo Krajskému soudu v Ústí nad Labem doručeno podání žalobkyně, ve kterém se vyjádřila k posudku ze dne 14. 10. 2021. Ve svém vyjádření žalobkyně upozornila, že v posudku je uvedena oboustranná coxartrosa dx. II. st. a sin I. st., přičemž v lékařských zprávách ze dne 10. 8. 2021 od MUDr. J. M. a ze dne 3. 9. 2021 od MUDr. J. P. je uvedeno 1. dx. gr. II- III, sin. I-II gr. Za mylné považovala i sdělení, že nepoužívá inkontinenční pomůcky a dodala, že obzvláště při zvýšeném pitném režimu v letních měsících používá běžné slipové vložky. Žalobkyně dále oznámila, že od 1. 11. 2021 je opět v pracovní neschopnosti pro silné bolesti a dochází na fyzioterapii a léčebnou tělesnou výchovu v bazénu. Závěrem žalobkyně opět upozornila na nižší míru poklesu její pracovní schopnosti oproti první žádosti, přestože se její zdravotní stav zhoršil.

Ústní jednání

5. Žalobkyně při ústním jednání dne 21. 3. 2023 odkázala na písemné vyhotovení žaloby a na vyjádření ze dne 18. 11. 2021. Uvedla, že po pracovním úrazu v srpnu 2022 se její zdravotní stav zhoršil. Podstupovala léčbu v ambulanci bolesti, ale vzhledem k problémům s vystavením neschopenky musela do ordinace přestat docházet, a tím došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu. Zdůraznila, že při první žádosti bylo její postižení ohodnoceno 30 %, avšak v nyní projednávaném případě pouze 20 %, a to i přes skutečnost, že došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu, který je dle neurologa nezvratný a neoperovatelný. Dodala, že trpí bolestmi a musí tedy brát velké množství léků. Po provedeném dokazování žalobkyně uvedla, že doplnění posudku vypracovala MUDr. Ch., která byla dříve její ošetřující lékařkou a která si s jejím postižením nevěděla rady. Dodala, že na rentgenu provedeném po pracovním úrazu v srpnu 2022 jsou zjevné další degenerativní změny na páteři. Navrhla, aby soud žalobě vyhověl, náhradu nákladů řízení nežádala.
6. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu odkázala na vyjádření v žalobě ze dne 6. 9. 2021 a po provedeném dokazování uvedla, že posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí shledává úplným, objektivním a přesvědčivým. S ohledem na tento posudek pak navrhla zamítnutí žaloby, náhradu nákladů řízení nežádala.
7. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 10. 2021, posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 10. 2021 a dále doplňujícím posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 1 2022.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 14. 10. 2021, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. E. V. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 14. 6. 2021 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 24. 2. 2021 je správný. Obě lékařky tak dospěly k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
11. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
12. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
13. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
14. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
16. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 18. 6. 2021, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda nastal pokles její pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
17. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 14. 6. 2021, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.
18. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 14. 10. 2021. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 18. 6. 2021 byl 20 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
19. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to chronický vertebrogenní syndrom bederní, remitující iritace do levé dolní končetiny s naznačenou hyporeflexií na končetině bez dalších zánikových jevů a minimální napínavá složka - stav po operaci bederní diskopatie s lokomocí bez opěrných a kompenzačních pomůcek. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
20. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně byla schopná vykonávat obecně práce dělnického charakteru za možnosti dodržování režimu vertebropata a je schopná i rekvalifikace.
21. Vzhledem k tomu, že žalobkyně ve svém podání, které bylo soudu doručeno dne 18. 11. 2021 nesouhlasila s posudkem vypracovaným Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem dne 14. 10. 2021, vyžádal si soud doplňující posudek. Daná posudková komise v doplňujícím posudku ze dne 20. 1. 2022 opětovně zhodnotila zdravotní stav žalobkyně a uvedla, že neshledala důvody pro změnu již přijatého

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

posudkového závěru. Posudková komise zhodnotila ortopedické vyšetření ze dne 10. 8. 2021 MUDr. M. a konstatovala, že žalobkyně neměla z funkčního hlediska deklarované závažné funkční deficity obou kyčelních kloubů s možným funkčním dopadem na míru poklesu pracovní schopnosti. Na námitku žalobkyně, že v letních měsících při zvýšeném pitném režimu, kdy nemá možnost zajít si na WC, musí používat slípové vložky, posudková komise uvedla, že se nejedná o závažnou inkontinenci, ale špatný vyprazdňovací režim při jejím způsobu zaměstnání a uzavřela, že ani tato skutečnost neměla z funkčního hlediska dopad na míru poklesu pracovní schopnosti.

22. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
23. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem dospěla ke stejné kvalifikaci postižení žalobkyně jako posudková lékařka žalované v námitkovém řízení. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobkyně dosahuje 20 % míry poklesu pracovní schopnosti, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně nesplnila podmínku invalidity
ani
I. stupně.
24. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
25. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.
27. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měla žalobkyně vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované, tj. ke dni 18. 6. 2021. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 21. března 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.